

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa O. Inwestycje sp. z o.o. w K.

przeciwko J. K.-W. i M. J.K. sp. z o.o. z siedzibą w K.

o dopuszczenie do posiadania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 października 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 31 marca 2011 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 31 marca 2011 r. Sąd Okręgowy sprostował punkt II wyroku Sądu Rejonowego z dnia 4 października 2010 r. w zakresie zasądzonych w tym wyroku kosztów oraz wyrok Sądu Okręgowego z dnia 15 marca 2011 r. także w zakresie zasądzonych tym wyrokiem kosztów postępowania.

Zażaleniem z dnia 26 kwietnia 2011 r. powód zaskarżył postanowienie z dnia 31 marca 2011 r. w zakresie, w jakim Sąd Okręgowy dokonał sprostowania punktu II wyroku Sądu Rejonowego z dnia 4 października 2010 r. i wniósł o jego uchylenie w zaskarżonej części. Wskazał, iż w ten sposób Sąd dokonał zmiany rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, a zatem tryb sprostowania (art. 350 k.p.c.) nie mógł mieć w sprawie zastosowania, albowiem sprostowanie nie może prowadzić do merytorycznej zmiany rozstrzygnięcia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód zażaleniem zaskarżył postanowienie Sądu Okręgowego w przedmiocie sprostowania orzeczeń. Zgodnie z art. 394¹ § 1 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a także na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Przepis ten rozszerza krąg wyjątków od zasady, że nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienia sądu drugiej instancji inne, niż kończące postępowanie w sprawie. Przepis ten - mający charakter wyjątku od zasady - powinien być interpretowany ściśle.

Uwzględniając powyższe zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne na podstawie art. 373 w zw. z art. 394¹ § 1 pkt 2, art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. Środek zaskarżenia przewidziany w art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie obejmuje bowiem rozstrzygnięć sądu drugiej instancji w przedmiocie sprostowania.